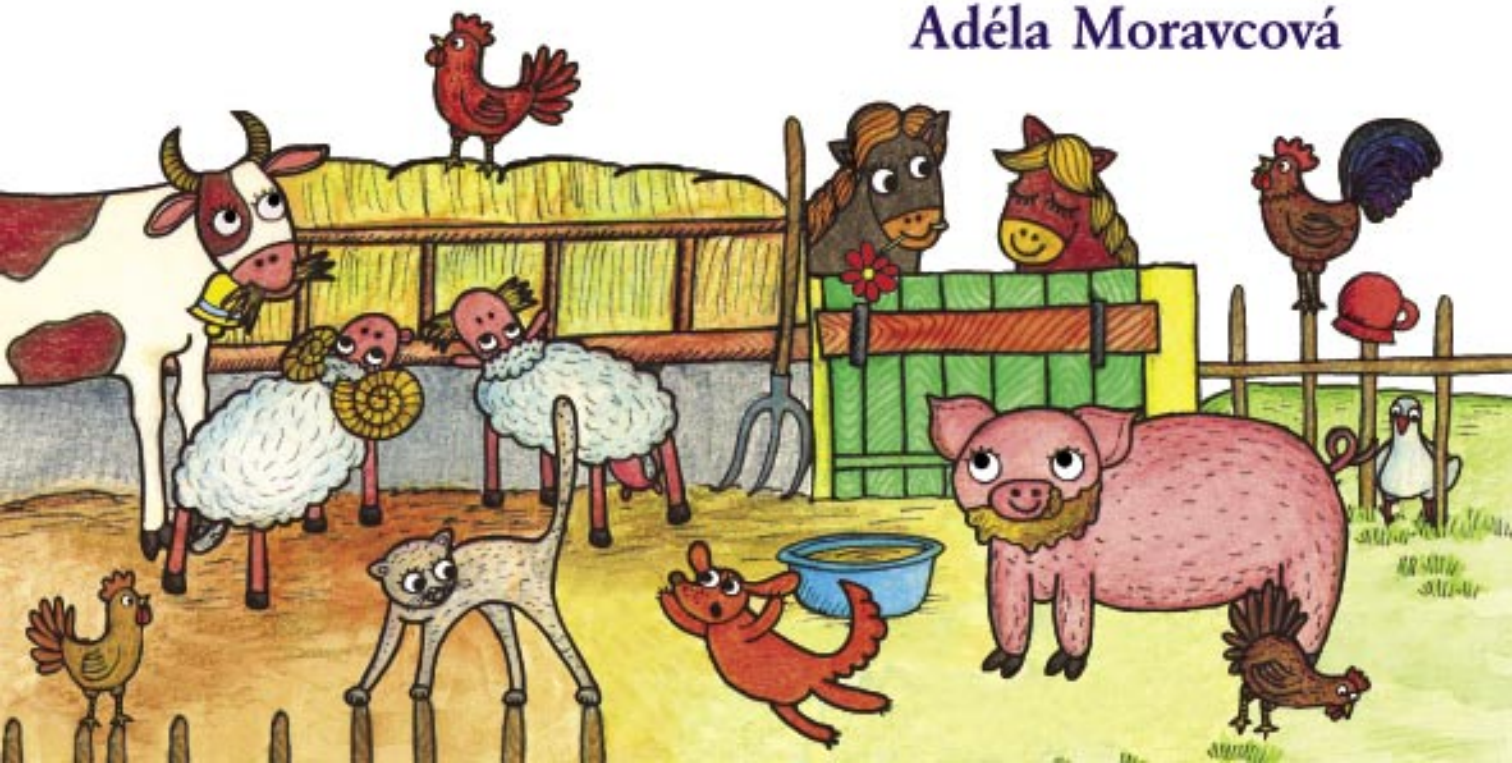

DOMÁCÍ ZVÍŘÁTKA

Adéla Moravcová

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude **trestně stíháno**.

Používání elektronické verze knihy je umožněno jen osobě, která ji legálně nabyla a jen pro její osobní a vnitřní potřeby v rozsahu stanoveném autorským zákonem. Elektronická kniha je datový soubor, který lze užívat pouze v takové formě, v jaké jej lze stáhnout s portálu. Jakékoliv neoprávněné užití elektronické knihy nebo její části, spočívající např. v kopírování, úpravách, prodeji, pronajímání, půjčování, sdělování veřejnosti nebo jakémkoliv druhu obchodování nebo neobchodního šíření je zakázáno! Zejména je zakázána jakákoliv konverze datového souboru nebo extrakce části nebo celého textu, umístování textu na servery, ze kterých je možno tento soubor dále stahovat, přitom není rozhodující, kdo takovéto sdílení umožnil. Je zakázáno sdělování údajů o uživatelském účtu jiným osobám, zasahování do technických prostředků, které chrání elektronickou knihu, případně omezují rozsah jejího užití. Uživatel také není oprávněn jakkoliv testovat, zkoušet či obcházet technické zabezpečení elektronické knihy.

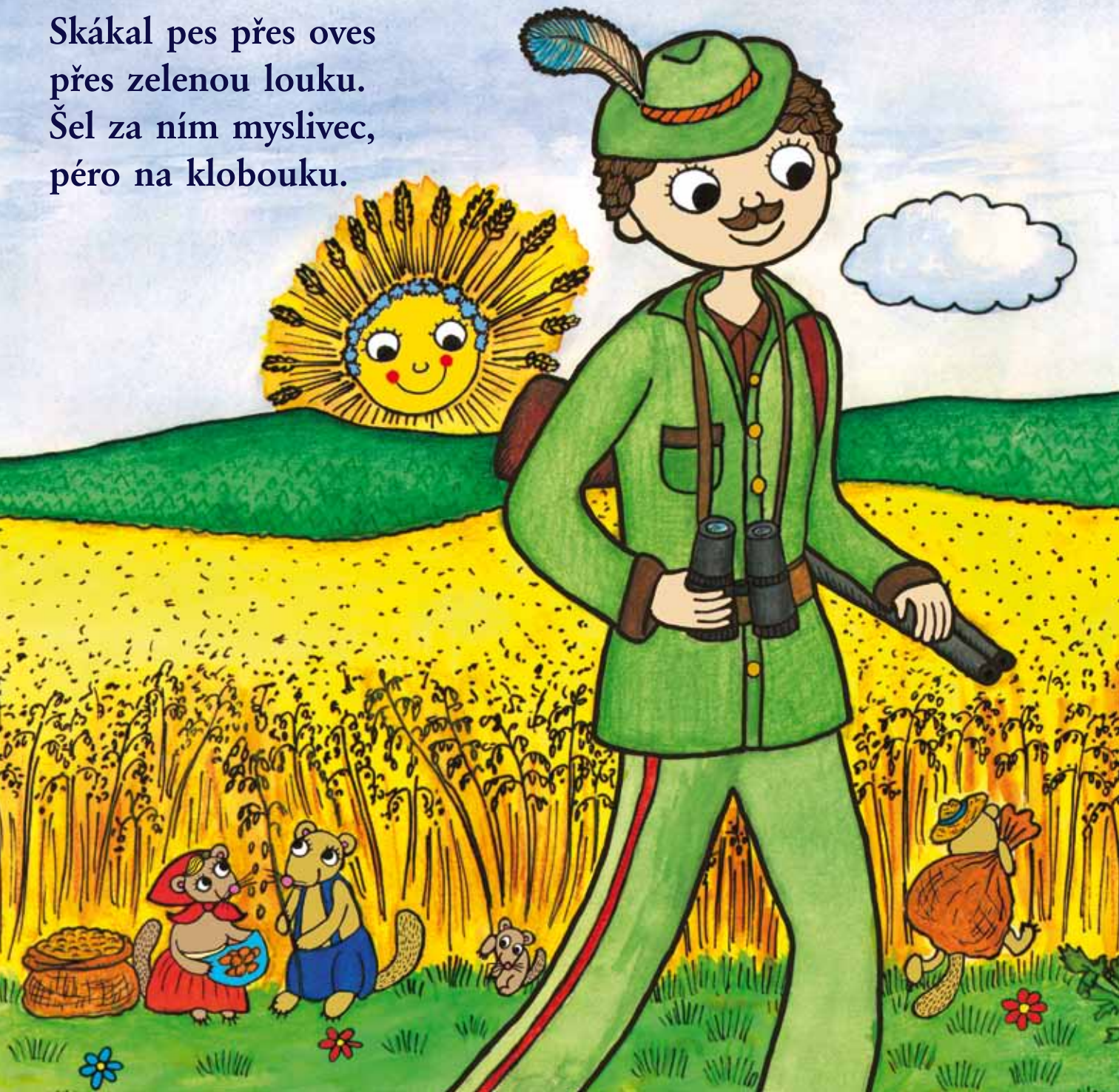
DOMÁCÍ ZVÍŘÁTKA

Adéla Moravcová

 GRADA®

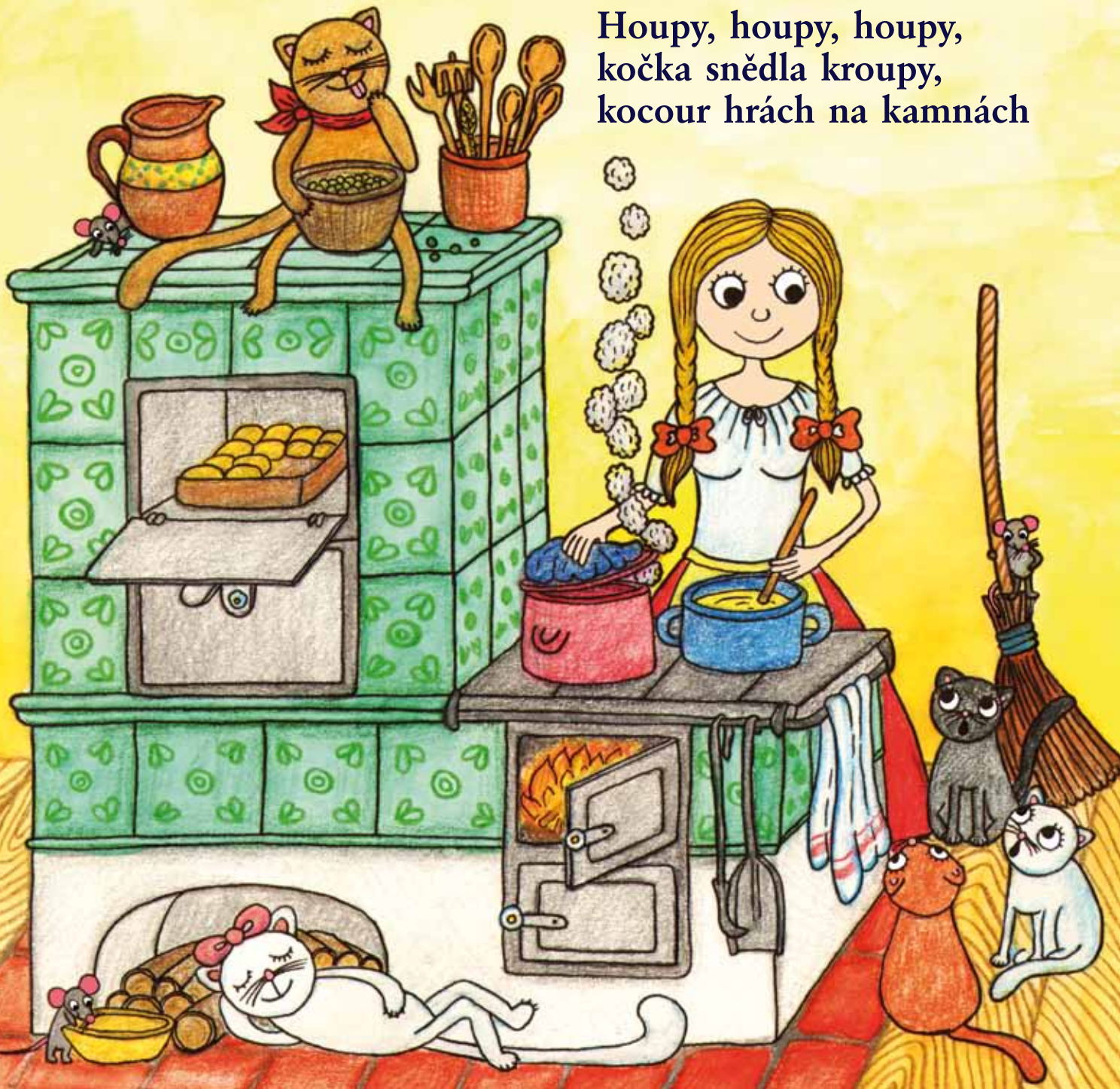
Skákal pes přes oves
přes zelenou louku.
Šel za ním myslivec,
péro na klobouku.

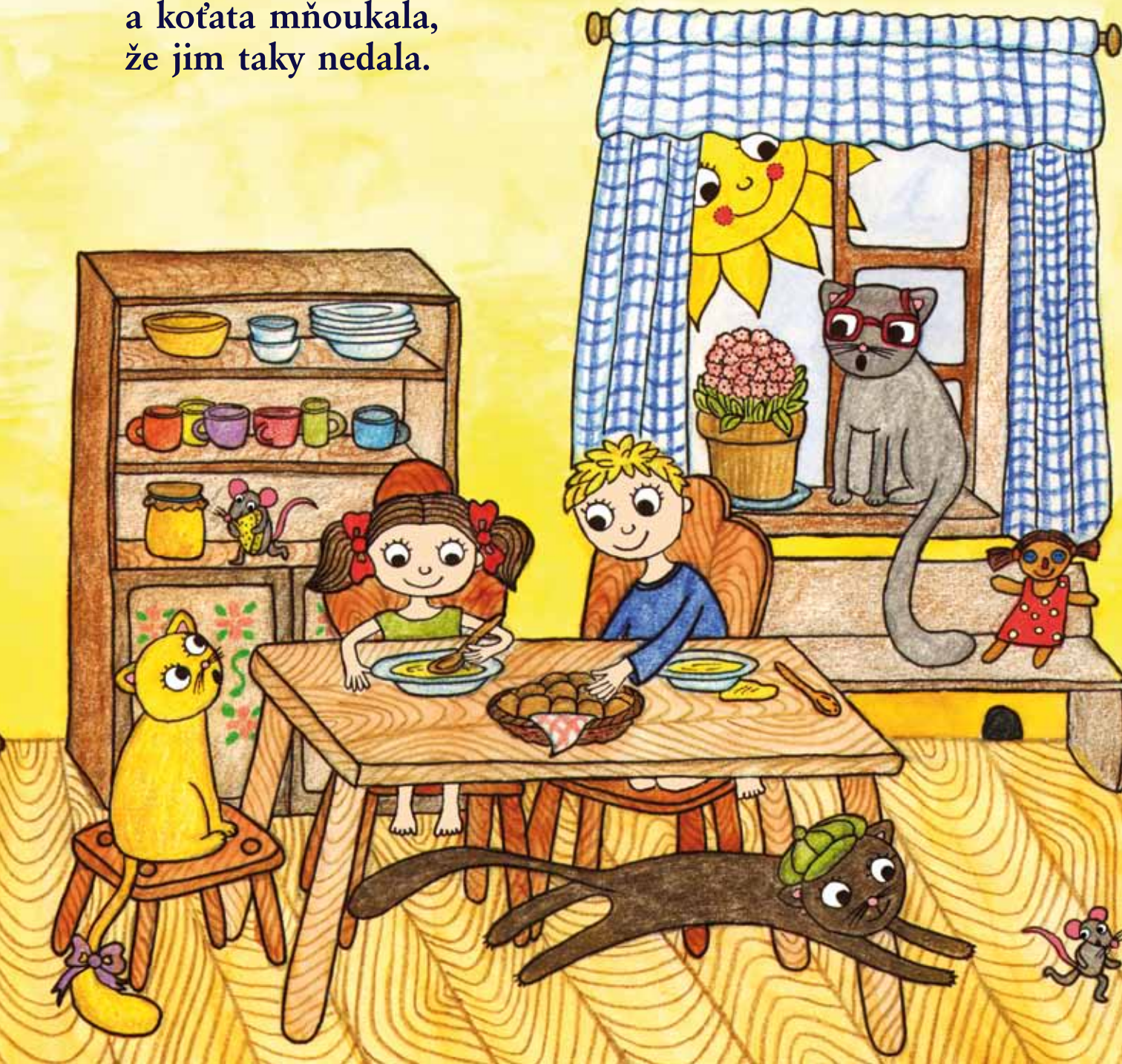
Pejsku náš, co děláš,
žeš tak vesel stále?
Řek bych vám, nevím sám.
Hop – a skákal dále.

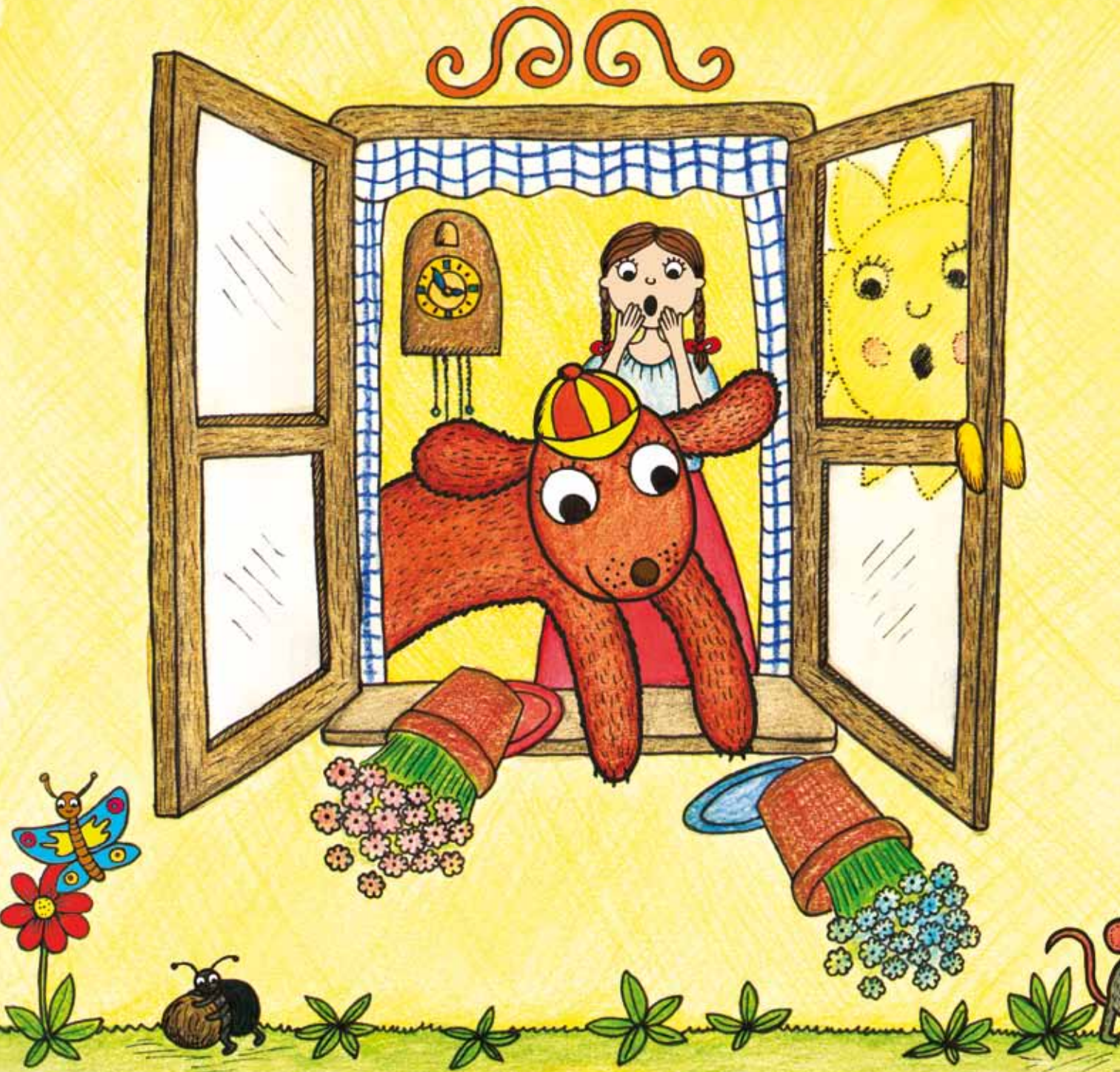

Houpy, houpy, houpy,
kočka snědla kroupy,
kocour hrách na kamnách

a kořata mňoukala,
že jim taky nedala.

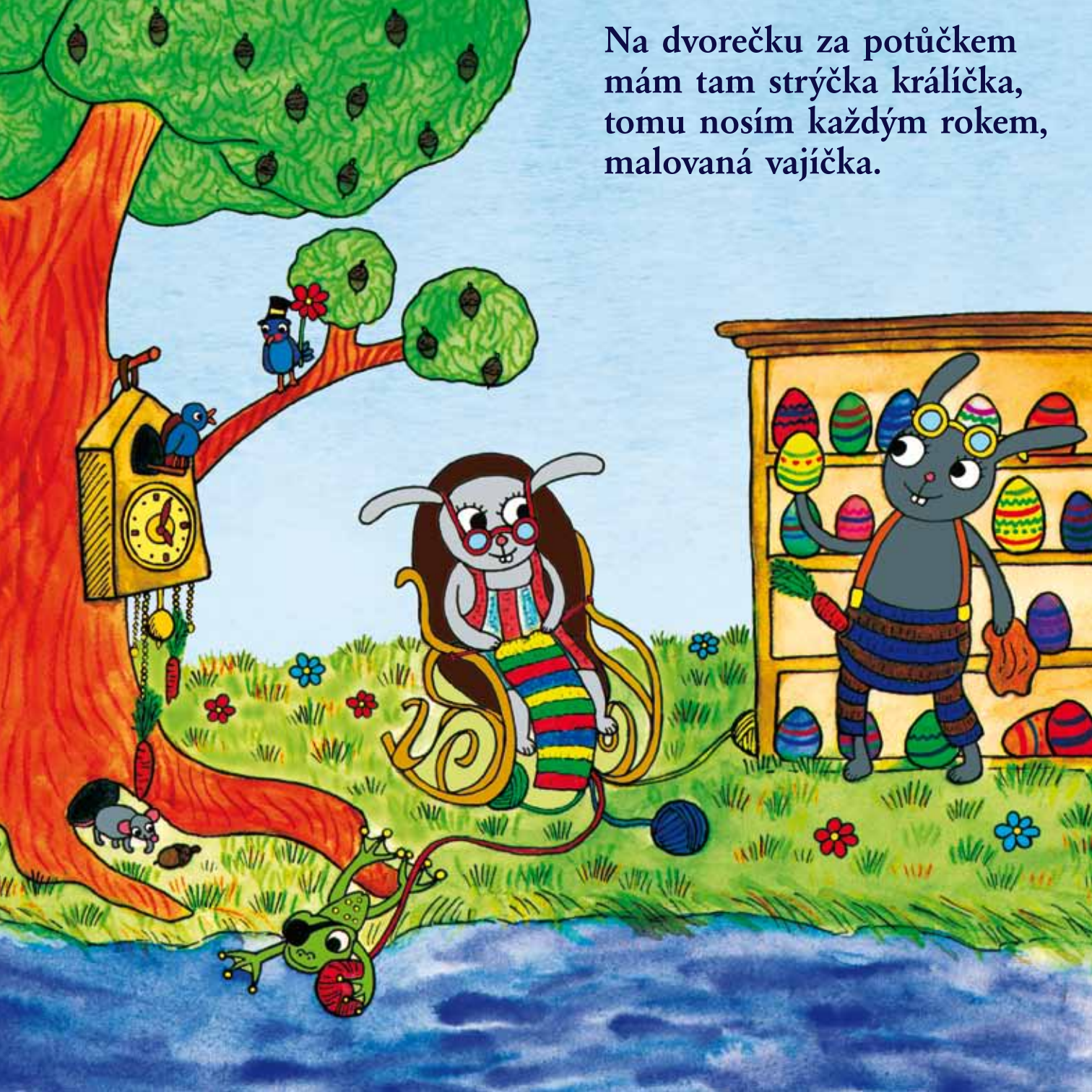
Kočka leze dírou, pes oknem,
nebude-li pršet, nezmoknem.
A když bude pršet, zmokneme,
na sluníčku zase uschneme.

Hody, hody, doprovody,
já jsem malý zajíček,
utíkal jsem podle vody,
nesl kopu vajíček.

Potkala mě koroptvička,
chtěla jedno červené,
že mi dá lán jetelíčka,
a já řekl: ne, ne, ne!

Na dvorečku za potůčkem
mám tam strýčka králíčka,
tomu nosím každým rokem,
malovaná vajíčka.

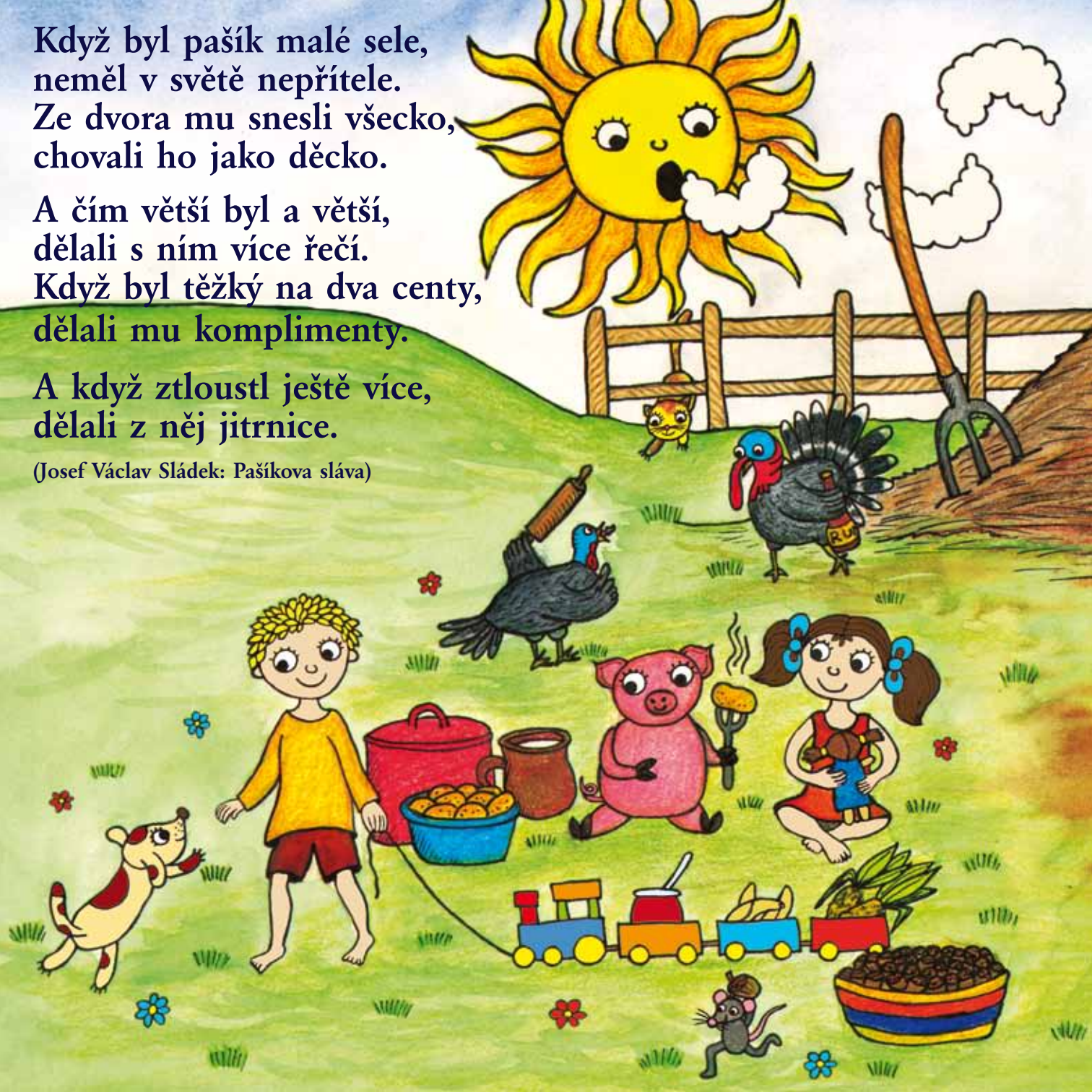

Když byl pašík malé sele,
neměl v světě nepřítel.
Ze dvora mu snesli všecko,
chovali ho jako děčko.

A čím větší byl a větší,
dělali s ním více řečí.
Když byl těžký na dva centy,
dělali mu komplimenty.

A když ztloustl ještě více,
dělali z něj jitrnice.

(Josef Václav Sládek: Pašíkova sláva)

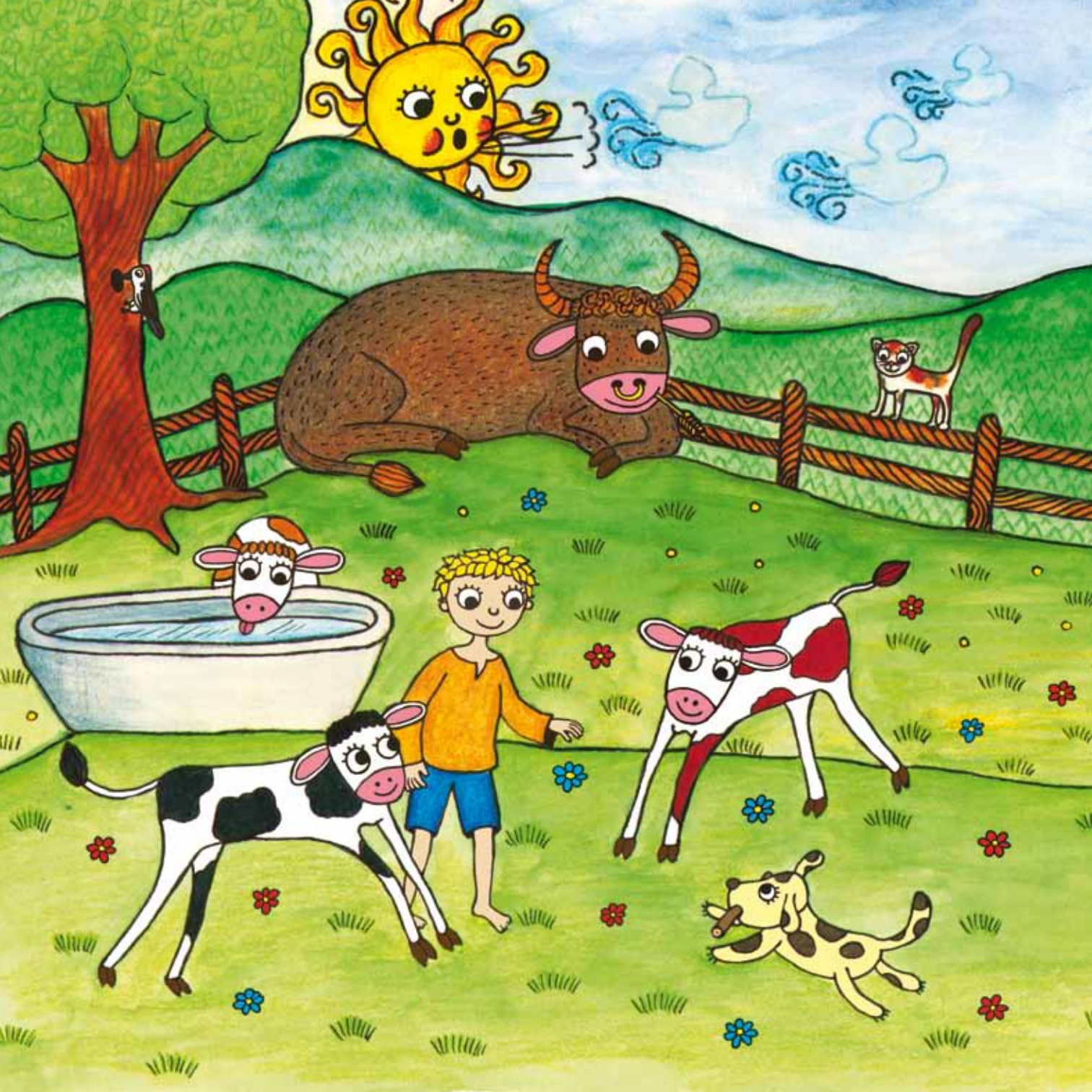

Šel Janeček na kopeček
hnal před sebou pět oveček
a šestého berana
se zlatýma rohama.

+
Pase ovčáček v zeleném háječku,
pase ovčáček v černém lese.
Padla mu ovčička, ta jedna maličká,
koukejte na něj, jak ji nese.

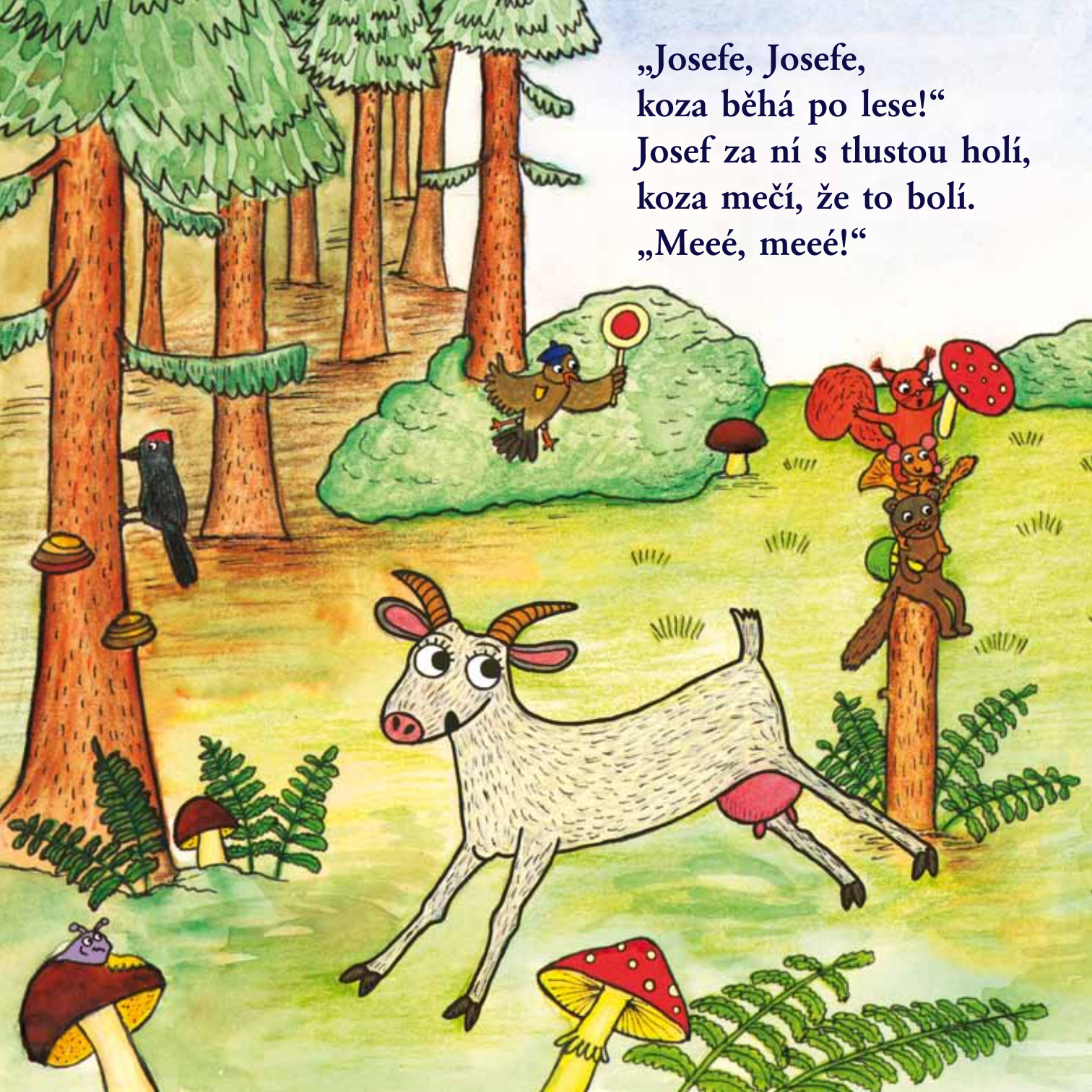

Naše kráva strakatá
měla pěkná telata,
jedno vzala do rance,
ukázat je Marjánce.

„Josefe, Josefe,
koza běhá po lese!“
Josef za ní s tlustou holí,
koza mečí, že to bolí.
„Meeé, meeé!“

Já mám koně, vraný koně,
to jsou koně mí!
Když já jim dám ova,
oni skáčou hopsa!

Když já jim dám obroku,
oni skáčou do skoku!

Když já jim dám jetele,
oni skáčou vesele!

Já mám koně, vraný koně,
to jsou koně mí!

